

SIMCHA BUNAM VAN PZYSHA

Spreuken bij het schaakspel.

In rabbi Bunams jeugd, toen hij nog in hout handelde, placht hij met dubieuze figuren schaak te spelen. Hij deed elke zet met een innige en opgewekte aandacht, alsof hij een heilige handeling voltrok. Daarbij droeg hij van tijd tot tijd half zingend plagende versjes voor, zoiets als: 'doe je weer een nieuwe zet, zorg dat j' op je tellen let . . .' De spreuken pasten altijd bij de situatie van het spel, maar de toon, waarop ze werden uitgesproken, was zo dat de hoorders er naar luisteren moesten. Ze merkten steeds duidelijker dat het hun leven betrof. Ze wilden niet erkennen, ze verzetten zich ertegen en dolven het onder-spit. De grote ommekeer nam hun harten in bezit.